

17 Ιανουαρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΜΕΝΕΛΑΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 275/91).

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Άδεια οδικής χρήσης — Άδεια οχήματος Z — Άρθρο 5(9) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 (Ν.9/82 και 84/84) — Απαραίτητη προϋπόθεση ο αιτητής να μετέρχεται ή να προτίθεται όπως μετέλθει τη μεταφορική επιχείρηση ως το κύριο του επάγγελμα — Η πρόθεση τεκμαίρεται από τις πράξεις, δηλώσεις και περιστατικά της κάθε υπόθεσης.

5

Διοικητικό Δίκαιο — Διακριτική ευχέρεια Διοίκησης να εκτιμά τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης — Το ακυρωτικό Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο όταν η Διοίκηση υπερβεί τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.

10

Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να απορρίψει αίτησή του για χορήγηση άδειας οδικής χρήσης για 15 καινούργια οχήματα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό. Η επίδικη απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών που εκδόθηκε στα πλαίσια ιεραρχικής προσφυγής του αιτητή κατά απορριπτικής απόφασης της Αρχής Αδειών, είχε ως αιτιολογία ότι ο αιτητής δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του Άρθρου 5(9) του νόμου δηλαδή ότι μετερχόταν ή προτίθετο να μετέλθει το μεταφορικό επάγγελμα ως κύριο αυτού επάγγελμα.

15

20

5 Ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η απόφαση της καθ' ης η αίτηση Αρχής ήταν ανατιολόγητη λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα με πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο, αυθαίρετα και κατά παράβαση της αρχής της ισότητας αντίθετα με τις πρόνοιες του Άρθρου 28 του Συντάγματος.

10 Ο αιτητής ανάμεσα σε άλλα είχε δηλώσει στην καθ' ης η αίτηση Αρχή πως για 8 χρόνια ήταν υπάλληλος σε μεταφορική επιχείρηση, δεν είχε ασχοληθεί με άλλη εργασία και πως προτίθεται να ανοίξει δική του επιχείρηση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15 1. Ο νομοθέτης δεν περιόρισε την έκδοση αδειών στα πρόσωπα που μετέρχονται τη μεταφορική επιχείρηση. Άδεια χορηγείται και σε πρόσωπο που έχει την πρόθεση να έχει ως κύριο επάγγελμά του μεταφορική επιχείρηση. Η πρόθεση ενός ανθρώπου τεκμαίρεται από τις πράξεις, τις
20 δηλώσεις του και όλα τα περιστατικά της υπόθεσης.

25 2. Η υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από τη Διοίκηση δεν υπόκειται στον ουσιαστικό έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο μπορεί να επέμβει στα γεγονότα και την εκτίμησή τους, αν τα συμπεράσματα της Διοίκησης δεν είναι ευλογα ή αν η Διοίκηση υπερέβει τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, αφού λάβει υπόψη του το σύνολο των στοιχείων.

30 3. Το συμπέρασμα της Αρχής ότι ο αιτητής δεν προτίθεται να μετέλθει ως κύριο επάγγελμα τη μεταφορική επιχείρηση δεν είναι εύλογο. Είναι αντίθετο με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της τα οποία δεικνύουν σταθερά, ως μαγνητική
35 πυξίδα, προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η Διοίκηση υπερέβει τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας. Η προσβαλλόμενη απόφαση της Αρχής είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα, ελαττωματικής άσκησης της διακριτικής της εξουσίας και δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή.

40 Με βάση τα πιο πάνω η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη, γιατί η αιτιολογία δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου, είναι αντίθετη με αυτά και, ως εκ τούτου,

δεν είναι νόμιμη.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*

<i>Αναφερόμενες υποθέσεις:</i>	5
<i>Republic v. Georghiadēs (1972) 3 C.L.R. 594.</i>	
<i>Constantinides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2375.</i>	10
<i>Matsas v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1448.</i>	
<i>Marangou v. Republic and Another (1989) 3(A) C.L.R. 21.</i>	
<i>Lardis v. Republic (Public Service Commission) (1967) 3 C.L.R. 64.</i>	15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής 20
Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική
προσφυγή του αιτητή εναντίον της άρνησης της Αρχής
Αδειών να του παραχωρήσει άδεια οδικής χρήσης για 15
καινούργια οχήματα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό.

I. Φαίδωνος, για τον αιτητή.

*Γ. Κυριακίδου-Ζησίμου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης ανάγνωσε την ακόλουθη 35
απόφαση.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής 40
ζητά την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής
Αρχής Αδειών, (η "Αρχή"), με την οποία απορρίφθηκε η
ιεραρχική προσφυγή του, που κοινοποιήθηκε σ' αυτό με
επιστολή ημερομηνίας 29 Οκτωβρίου, 1990.

Στις 14 Φεβρουαρίου, 1989, ο αιτητής υπέβαλε αίτηση
στην Αρχή Αδειών με την οποία ζήτησε άδεια οδικής χρήσης

για 15 καινούργια οχήματα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό.

5 Στις 2 Μαρτίου, 1989, ο Επαρχιακός Ελεγκτής Μεταφορών Λεμεσού υπέβαλε την έκθεσή του.

Η Αρχή Αδειών άκουσε τον αιτητή στις 9 Φεβρουαρίου, 1990.

10 Στις 18 Απριλίου, 1990, η Αρχή Αδειών απέρριψε την αίτηση του αιτητή γιατί "δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, εδάφιο 9 του Νόμου 9/82 του Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου".

15 Ο αιτητής πρόσβαλε την πιο πάνω απόφαση με την Ιεραρχική Προσφυγή 461/90/Ζ.

20 Η Αρχή επιλήφθηκε της ιεραρχικής προσφυγής του αιτητή στις 4 Οκτωβρίου, 1990 και κατέληξε στην προσβαλλόμενη απορριπτική απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 29 Οκτωβρίου, 1990, που ταχυδρομήθηκε την 31η Δεκεμβρίου, 1990.

Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει:-

25 "Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων ο προσφεύγων δεν μας έχει πείσει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 5(9) του νόμου, ότι δηλ. μετέρχεται ή προτίθεται να μετέλθει το μεταφορικό επάγγελμα ως κύριο αυτού επάγγελμα.

30

Γι αυτό η προσφυγή απορρίπτεται και η απόφαση της Αρχής Αδειών επικυρώνεται".

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν είναι:-

35

1. Πλάνη περί το νόμο.

2. Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.

40

3. Παράβαση νόμου και υπέρβαση εξουσίας.

4. Έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας.

5. Η απόφαση είναι αυθαίρετη και δεν στηρίζεται στα στοιχεία που ήταν ενώπιον της Αρχής.

5

6. Παράβαση της Αρχής της ισότητας αντίθετα με τις πρόνοιες του Άρθρου 28 του Συντάγματος.

Το Άρθρο 5(9) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984, (Αρ. 9/82 και 84/84), έχει:-

10

"(9) Ουδεμία άδεια οδικής χρήσεως θα χορηγείται αναφορικός προς οιονδήποτε όχημα δημοσίας χρήσεως προς εκτέλεσιν οιασδήποτε οδικής χρήσεως δι' ήν απαιτείται τοιούτον όχημα δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης τούτου πείση την αρχήν αδειών ότι μετέρχεται ή προτίθεται όπως μετέλθη την μεταφορικήν επιχείρησιν ως κύριον αυτού επάγγελμα".

15

20

Η άδεια χορηγείται σε πρόσωπο που μετέρχεται ή προτίθεται όπως μετέλθη την μεταφορική επιχείρηση ως το κύριο επάγγελμά του.

25

Ο αιτητής, από το 1983, μετά την αποφοίτησή του από το σχολείο Μέσης Παιδείας και τη στρατιωτική του θητεία, ασχολείτο συνεχώς ως υπάλληλος εταιρείας που μοναδική της εργασία έχει την ενοικίαση οχημάτων χωρίς οδηγό. Είναι το μόνο επάγγελμα που άσκησε στη ζωή του.

30

Σε επιστολή ημερομηνίας 15 Φεβρουαρίου, 1989, προς την Αρχή Αδειών, ανέφερε ότι κατάγεται από πολύτεκνη οικογένεια, ο πατέρας του σκοτώθηκε από Τούρκους το 1974 και επιδίωξή του ήταν η απόκτηση δικής του δουλειάς. Η γνώση, η πείρα και οι διασυνδέσεις του για τόσα χρόνια ως υπαλλήλου της εταιρείας ενοικιάσεως αυτοκινήτων ήταν βοηθητικά για την εξυπηρέτηση ξένων τουριστών με δικές του υπηρεσίες.

35

40

Ο Επαρχιακός Ελεγκτής Μεταφορών στην έκθεσή του ενίσχυσε τις δηλώσεις του αιτητή, ανέφερε το χώρο της

προτιθέμενης επαγγελματικής στέγης και ότι ο αιτητής είχε την οικονομική δυνατότητα να εγγράψει τα οχήματα που ζητούσε.

5 Στο φάκελο της Διοίκησης υπάρχει χειρόγραφο (μπλε 4) που αναφέρει ότι οι οργανώσεις φέρουν ένσταση γιατί τα υπάρχοντα εκμισθούμενα οχήματα ως και οι νέες άδειες που παραχώρησε πρόσφατα η Α.Α. εξυπηρετούν όλες τις ανάγκες του τόπου.

10

Τα στοιχεία ενώπιον της Αρχής ήταν η αίτηση, η έκθεση του Ελεγκτή Μεταφορών, το περιεχόμενο της ιεραρχικής προσφυγής (μπλέ 10) και οι δηλώσεις του αιτητή ενώπιον της Αρχής Αδειών και της Αρχής.

15

Μοναδική του ασχολία ήταν οι ενοικιάσεις αυτοκινήτων χωρίς οδηγό. Ενώπιον της Αρχής είπε:-

20 "κ. Μενελάου: Ασχολούμαι με τις ενοικιάσεις αυτοκινήτων στην Άντη Σπύρου Ρένταλς εδώ και 8 χρόνια, είναι η μόνη δουλειά που θα μπορούσα να συνεχίσω αλλά όχι σαν υπάλληλος, είμαι 26 χρονών, παντρεύτηκα πρόσφατα, παίρνω γύρω στις £400 το μήνα σαν μισθό. Ο σκοπός μου είναι να αποκτήσω 25 δουλειά δική μου, να μην είμαι πάντα υπάλληλος.

Ερ.: Δέχεστε όρο προτού υλοποιηθούν οι άδειες να σταματήσετε από τη δουλειά σας;

30

Απ.: Μπορεί να σταματήσω, μπορεί να συνεργαστώ. Τώρα υπάρχει το πρόβλημα με τον αραβικό κόλπο και έχει πέσει η δουλειά. Δέχομαι όρο να μην μπορώ να πωλήσω τις άδειες για 5 χρόνια".

35

Η φράση του νόμου είναι "όπως μετέρχεται ή προτίθεται όπως μετέλθει".

40

Το μόνο επάγγελμα του αιτητή ήταν υπάλληλος μεταφορικής επιχείρησης.

Ο νομοθέτης δεν περιόρισε την έκδοση αδειών στα πρόσωπα που μετέρχονται τη μεταφορική επιχείρηση.

'Αδεια χορηγείται και σε πρόσωπο που έχει την πρόθεση να έχει ως κύριο επάγγελμά του μεταφορική επιχείρηση. Η πρόθεση ενός ανθρώπου τεκμαίρεται από τις πράξεις, τις δηλώσεις του και όλα τα περιστατικά της υπόθεσης.

5

Ο αιτητής πρόβαλε ότι με βάση τα πιο πάνω στοιχεία η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και λανθασμένης εκτίμησης των γεγονότων που οδήγησαν σε λανθασμένα συμπεράσματα και, διαζευκτικά, η Αρχή παρέλειψε να προβεί σε περαιτέρω ή δέουσα έρευνα.

10

Η υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από τη Διοίκηση δεν υπόκειται στον ουσιαστικό έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο μπορεί να επέμβει στα γεγονότα και την εκτίμησή τους, αν τα συμπεράσματα της Διοίκησης δεν είναι εύλογα ή αν η Διοίκηση υπερέβει τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, αφού λάβει υπόψη του το σύνολο των στοιχείων. (Βλ., μεταξύ άλλων, **Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades** (1972) 3 C.L.R. 594, σελ. 692· **Christoforos Constantinides v. The Republic of Cyprus, through The Minister of Finance and/or The Director of Customs & Excise**, (1988) 3 C.L.R. 2375, **Petros Matsas v. The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission**, (1988) 3 C.L.R. 1448, **Efpraxia Marangou v. The Republic of Cyprus, through the Minister of Finance and Another**, Υπόθεση Αρ. 802/87, (Απόφαση δόθηκε στις 7 Ιανουαρίου, 1989)).

15

20

25

30

Το συμπέρασμα της Αρχής ότι ο αιτητής δεν προτίθεται να μετέλθει ως κύριο επάγγελμα τη μεταφορική επιχείρηση δεν είναι εύλογο. Είναι αντίθετο με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της τα οποία δεικνύουν σταθερά, ως μαγνητική πυξίδα, προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η Διοίκηση υπερέβει τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.

35

Η προσβαλλόμενη απόφαση της Αρχής είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα, ελαττωματικής άσκησης της διακριτικής της εξουσίας και δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή.

40

5 Με βάση τα πιο πάνω η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη, γιατί η αιτιολογία δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου, είναι αντίθετη με αυτά και, ως εκ τούτου, δεν είναι νόμιμη. (Βλ. **Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission)** (1967) 3 C.L.R. 64).

Το Δικαστήριο δεν θεωρεί αναγκαίο να εξετάσει άλλους λόγους ακυρότητας.

10

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.